

[Ove Jensen]

terereformen definitivt fjernet. Nu får vi i hvert fald førstepladsen.

At forligspartierne, samtidig med at de øger skattetrykket, har formået at lave et system så indviklet, at ikke engang de særlig sagkyndige revisorer og advokater kan finde ud af det, siger vel, at det vanskeligt kan blive værre.

Når denne skattereform nu bliver vedtaget, har firkloverregeringen fået vedtaget alle de skatteforhøjelser, som socialdemokratiet ikke kunne få vedtaget, mens det havde regeringsmagten.

Og der er ingen, der er gået ram forbi. Ud over de generelle skatteforhøjelser for alle, firkloverregeringen har fået gennemført, har man fået fat i pensionisterne med realrenteafgiften, der stjæler så meget af pensionerne, at pensionisterne ikke kan se frem til en tryk alderdom. Man tømmer virksomhederne for den nødvendige investeringskapital med den 25 pct.s forhøjelse af selskabsskatten, der er vedtaget. Her skal man huske, at de partier, der nu har regeringsmagten, aldrig, medens de var i opposition, forsømt en lejlighed til at fortælle vælgerne, hvor nødvendigt det var at få skatterne sat ned, og hvor forfærdeligt det var, at socialdemokraterne ville forhøje dem.

Firkloverregeringen har i sin forholdsvis korte regeringsperiode gennemført alle de skattestigninger, socialdemokratiet i flere år har haft på sin ønskeseddel. For god ordens skyld skal det lige nævnes, at der i de nærmeste dage er udsigt til en ny byge af afgifter samt en momsforhøjelse.

For at en skattereform skal have nogen som helst værdi for skatteyderne, skal den indeholde en mærkbar nedsættelse af skattetrykket. Fremskridtspartiet er det eneste parti, der har fremsat et virkeligt skatteformforslag.

SF taler godt nok om, at de også er i opposition, men det skal man ikke lade sig vildlede af. Det eneste, SF vil, er at lave det endnu værre, selv om det lyder utroligt, at det skulle kunne lade sig gøre, men det er altså det eneste, SF vil.

Hvis man taler om et parti, der kommer med et virkeligt skattereformforslag, som ændrer beskatningen, som nedsætter beskatningen, så er det fremskridtspartiet, ingen andre. Vi vil som sagt nedsætte skattetrykket, og vi vil, hvis det er muligt, helt afskaffe ind-

komstskatten, og det vil vi gøre ved at forhøje den skattefrie bundgrænse.

Jeg må sige, at jeg er helt enig med VS' ordfører, hr. Lenger, som sagde – det har vi for øvrigt sagt i mange år – at der er ingen som helst fornøft i at opkræve skat hos personer, som ingen skatteevne har. Vi har talt om en skattefri bundgrænse op til 60.000 kr., men disse personer har altså ingen skatteevne, uanset hvad de beskæftiger sig med. Kun herved kan den krone, den jævne mand tjener, blive lige så meget værd som den krone, den velhavende tjener, og kun herved opnår dansk erhvervsliv den internationale konkurrenceevne, som er nødvendig for at afskaffe arbejdsløsheden og udlandsgælden.

Samfundsøkonomisk er skatteadministrationen et dundrende underskudsforetagende, et minus. Det er ikke blot lønnen til de mange offentligt ansatte. Det er også statens mange følgeudgifter til kontorfaciliteter, transport osv. Endvidere skal de private firmaer bruge deres kræfter på unyttigt papirarbejde. De mange kræfter, der sættes ind både i det offentlige og i det private, kunne i stedet have været anvendt til noget nyttigt, til noget produktionskabende. Men i stedet for at løse problemet med unyttigt papirarbejde ved skatteadministrationen har forligspartierne forværret dette problem, og de har endda forværret det ganske alvorligt.

Vedrørende de 13 ændringsforslag til nr. L 106 vil fremskridtspartiet stemme ja til nr. 2, 10, 11, 12 og 13. Og vi vil stemme nej til nr. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8 og 9.

Ændringsforslag nr. 7 til nr. L 106 er et godt eksempel på, hvordan man med skattereformen udsætter skatteyderne for en ny skatteflåning. Eksemplet drejer sig om en skatteyder – vel at mærke en skatteyder uden formue – der har en personlig indkomst på 500.000 kr. og renteudgifter på 400.000 kr., altså en skattepligtig indkomst på 100.000 kr. Ifølge gældende regler skal denne skatteyder betale 36.795 kr. i skat, hvilket er 36,8 pct. af den skattepligtige indkomst. Efter vedtagelsen af ændringsforslag nr. 7 skal den samme skatteyder af den samme skattepligtige indkomst, 100.000 kr., betale over 94.000 kr. i skat eller 94 pct. Det er fuldstændig urimeligt. Hvad skal den pågældende skatteyder leve af? Tror man, at vedkommende kan leve af de godt 5.500 kr., der er tilbage, når skatten er betalt? Der er som sagt ikke tale om